

พระราชดำรัส
ในโอกาสที่เสด็จ ไปในการปิดการประชุมสัมมนา
ครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน
ณ กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน กรุงเทพมหานคร
วันศุกร์ ที่ ๒๙ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๓๑

ข้าพเจ้ามีความรู้สึกยินดี ที่ได้มาในพิธีปิดการประชุมสัมมนาครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ในครั้งนี้เหมือนกับทุกๆ ปี ที่เคยจัดการประชุมสัมมนากันมา ก็ได้เห็นว่า บรรดาครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน มาประชุมพร้อมกันในการสัมมนา ได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แลกเปลี่ยนวิธีการ เทคนิคในด้านการสอน และจัดการกับสิ่งที่เกิดขึ้นในเขตหมู่บ้าน อันเป็นความรับผิดชอบ ได้มีโอกาสพูดกันถึงปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการทำงาน ซึ่งถ้าได้ปรึกษาหารือกัน คิดค้นหาวิธีแก้ไขก็จะดำเนินการไปได้ ปัญหาอุปสรรคต่างๆ ก็จะค่อยๆ บรรเทาลงไปดังที่เป็นอยู่

ถ้าคิดย้อนไปก็将会เห็นว่า กิจการงานต่างๆ ที่ทำมาได้มีความเจริญก้าวหน้าดีขึ้นมาก ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ความสำเร็จส่วนใหญ่อยู่ที่การปฏิบัติงานของทุกๆ ท่านที่เป็นครูใหญ่และผู้ใต้บังคับบัญชาที่ทำงานกันมา ก็ทราบอยู่เองแล้ว ในการทำงานนี้ จะเห็นได้ว่า มีหลายๆ คณะบุคคล ตั้งแต่ท่านผู้บังคับบัญชา ผู้แทนหน่วยราชการต่างๆ และหน่วยที่เป็นเอกชน ได้มาพร้อมใจกันช่วยให้งานนี้ สำเร็จลุล่วงไป เท่าที่ทำงานเฉพาะงานนี้ก็ ๓ ปีแล้ว ทำให้นักเรียนในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งอยู่ในเขตทุรกันดารหรือว่ามีปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นความจำเป็นที่ทางตำรวจตระเวนชายแดน จะต้องทำหน้าที่เป็นผู้ให้การศึกษาแก่เยาวชนของประเทศ เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่า นอกจากที่จะต้องให้ความรู้ ทำงานในด้านการเรียนการสอนแล้ว หน้าที่ของตำรวจก็ยังคงอยู่ คือหน้าที่การดูแลรักษาความสงบของอาณาบริเวณนั้น และหน้าที่อื่นๆ ของตำรวจก็ยังคงอยู่ยังต้องปฏิบัติพร้อมกันไปด้วย จึงเป็นสิ่งที่น่าชมเชยมาก

ที่ท่านผู้บัญชาการฯ ได้กล่าวมาเมื่อสักครู่นี้ถึงโครงการที่คิดจะปฏิบัติต่อไป คือเรื่องของการให้การศึกษาแก่นักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเพิ่มเติมขึ้น และโครงการที่จะช่วยฝึกอาชีพนักเรียนนั้น ได้ปรึกษากับหัวหน้าหน่วยราชการหลายๆ ท่าน ที่ได้อยู่ ณ ที่นี้ด้วย ถึงแนวทางผลได้ ผลเสีย ของการที่จะทำให้นักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น ข้อที่อาจจะเป็นอุปสรรคต่างๆ ก็ได้พูดกันเรียบร้อยแล้ว พอสรุปได้ว่าที่กล่าวว่าเป็นโครงการนั้น เป็นการเขียนไว้เพื่อเป็นแนวทางเท่านั้น แต่หลักคือ นักเรียนของโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนทั้งหลาย นำมีโอกาสมากขึ้นในการพัฒนาความรู้ให้มากยิ่งขึ้น กล่าวง่ายๆ คือในขณะนี้นักเรียนจบชั้นสูงสุด คือชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีนักเรียนบางส่วน อาจจะมีความสามารถและสติปัญญาที่จะได้รับความรู้เพิ่มเติมยิ่งกว่านี้ เราจะมาช่วยกันว่าจะทำอย่างไรให้ผู้สมควรได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้นแต่มีอุปสรรค มีข้อขัดข้องบางประการ ที่เขาจะไม่สามารถได้รับการศึกษา ให้คนเหล่านี้ได้มีโอกาสในชีวิตเพิ่มเติมขึ้น ก็อาจจะเป็นทั้งในลักษณะที่ส่งเข้าโรงเรียน ได้มีโอกาสเรียนเพิ่มเติมในโรงเรียนมัธยม และมีทางที่จะช่วยเหลือให้เรียนได้ กับอีกอย่างหนึ่ง คือทางโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน อาจจะต้องได้สอนเพิ่มเติมขึ้นอีก ซึ่งในกรณีหลังนี้ก็ขึ้นอยู่กับครูบาอาจารย์ทุกท่านอีก ที่จะต้องเหนื่อยหรือต้องลำบาก ต้องปฏิบัติงานมากขึ้น ทั้งนี้ก็ดูแล้วแต่โอกาส ไม่ใช่ว่าจะต้องทำเดี๋ยวนี้ทุกๆ รายไป เพียงแต่อยู่ในวิจาร์ณญาณของท่านว่า นักเรียนผู้ใดสมควรจะได้รับความช่วยเหลือ พิจารณาเป็นรายๆ ไป เหมือนอย่างที่หลักของโครงการที่เราทำกันมาอยู่เสมอ คือแต่ละโรงเรียนคิดเป็นหน่วยโรงเรียน เราก็ถือว่าไม่เหมือนกัน เพราะว่าแต่ละโรงเรียนตั้งขึ้นด้วยเหตุผลต่างกัน ตั้งอยู่ในภูมิประเทศที่ต่างกัน สิ่งแวดล้อมที่ต่างกัน ย่อมเอามาเปรียบเทียบกับกันไม่ได้ว่าใครดีกว่าใคร อันนี้ถ้าเราคิดขอยลงมาเป็นตัวนักเรียน เราก็ต้องดูว่าคนไหนเราควร จะพัฒนาช่วยเหลือไปในทางใด

สำหรับโครงการเกี่ยวกับเรื่องการประกอบอาชีพก็เช่นกัน ในปัจจุบันก็มีอยู่แล้ว และก็ได้อาศัยความช่วยเหลือจากทางด้านกลุ่มอาชีพศึกษาเพิ่มเติมขึ้นอีก เพื่อที่จะให้นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ซึ่งต่อไปจะเป็นประชาชนในหมู่บ้านที่โรงเรียนนั้นตั้งอยู่ ได้มีความสามารถในการประกอบอาชีพ สามารถเลี้ยงตนและพึ่งตนเองได้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็จะทำได้โดยลักษณะต่างๆ กัน เช่นเดียวกัน

ในโอกาสนี้ขอให้ครูใหญ่โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน ผู้ปฏิบัติงานทุกๆ ท่าน ผู้ที่อยู่ ณ ที่นี้ จงประสบแต่ความสุข ความสวัสดิและมีกำลังกาย กำลังใจ ในการปฏิบัติหน้าที่ทั่วหน้ากัน